

Zeven absoluut essentiële¹ doctrines van het Christendom

Een preek door dr. R.A. Torrey (1856-1926) in 1920
https://feasite.org/torrey_seven_essential_doctrines, 18-3-2015

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, ingekort en voetnoten door M.V.

“Ik verwonder mij erover dat u zich zo snel afwendt van Hem Die u in de genade van Christus geroepen heeft, naar een **“ander evangelie”**, 7 terwijl er geen ander is; al zijn er ook sommigen die u in verwarring brengen en het Evangelie van Christus willen verdraaien. 8 Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie zouden verkondigen, **anders** dan wat wij u verkondigd hebben, die zij **vervloekt**. 9 Zoals wij al eerder gezegd hebben, zo zeg ik ook nu weer: Als iemand u een evangelie verkondigt **anders** dan wat u ontvangen hebt, die zij **vervloekt**. 10 Want ben ik nu bezig mensen te overtuigen, of God? Of probeer ik mensen te behagen? Als ik immers nog mensen behaagde, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn. 11 Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie dat door mij verkondigd is, niet naar de mens is. 12 Want ik heb dat ook niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus” (Galaten 1:6-12).

Er is vandaag een wijdverspreide, overheersende mening die zegt dat wat een mens gelooft niet van groot belang is, maar hoe een mens *leeft* het allerbelangrijkste is. Dit is een erg kinderachtige misvatting, want dit gaat voorbij aan het onaanvechtbare feit dat hoe een mens leeft wordt bepaald door wat een mens *gelooft*. Zoals een mens denkt in zijn hart, zoals een mens echt gelooft, zo is hij (Spreuken 23:7). Uw echte gedachten, uw echte geloofspunten, bepalen uw houding, uw karakter, uw leven en uw eeuwige bestemming. Voor vele mensen is het ene evangelie evengoed als een ander, zolang het “evangelie” wordt genoemd. Inderdaad, er is veel vandaag dat “evangelie” wordt genoemd, maar in geen enkele zin een evangelie is. Bijvoorbeeld, we horen veel over “het evangelie van sociale dienst”. Uiteraard is sociale dienst belangrijk, maar het is geen evangelie, en ieder die dat een evangelie noemt gebruikt woorden op een erg onzorgvuldige manier. Al die zogenaamde evangeliën – inderdaad al de evangeliën uitgezonderd het evangelie dat Paulus leerde – zijn, zoals hij het zegt, helemaal geen evangelie: **“terwijl er geen ander is; al zijn er ook sommigen die u in verwarring brengen en het Evangelie van Christus willen verdraaien”** (vers 7). Paulus dacht helemaal niet dat het ene evangelie zo goed is als een ander. Eén evangelie is waar; alle andere evangeliën zijn vals, namaaksels en leugens van de Satan. Slechts één evangelie betekent redding; alle andere evangeliën betekenen verdoemenis. En dus roept Paulus in onze tekst uit: **“Als iemand u een evangelie verkondigt anders dan wat u ontvangen hebt, die zij vervloekt”** (vers 9).

Wat dan was het evangelie dat Paulus predikte? Als we Paulus’ brieven en preken zorgvuldig bestuderen, dan vinden we dat er zeven essentiële¹, kardinale punten zijn in het evangelie dat hij leerde – zeven fundamentele waarheden waarop alle andere gebaseerd zijn. Als een mens één van deze zeven punten ontkent, is hij helemaal fout – hij predikt dan een “ander evangelie”, anders dan wat Paulus predikte en verdient geen omgang. Inderdaad als we omgang met zo iemand hebben, dan hebben wij deel aan zijn slechte werken, zoals Johannes het zegt in 2 Johannes 10-11: **“Als iemand bij u komt en deze leer niet brengt, ontvang hem niet in huis en begroet hem niet. Want wie hem begroet, die heeft deel aan zijn slechte werken”**. Dit is duidelijke taal, maar het is een taal die geïnspireerd is door God. Wat zijn deze zeven fundamentele, kardinale leringen in het evangelie dat Paulus leerde?

1. De betrouwbaarheid van de Bijbel

Het eerste kardinale en fundamentele punt in het evangelie dat Paulus leerde, de eerste absoluut essentiële doctrine van het Christendom, is **de goddelijke oorsprong en absolute betrouwbaar-**

¹ Met andere woorden: wie ook maar één van deze 7 essentiële punten verwerpt is geen christen!

heid van de Bijbel. Zoals Paulus het stelt in 1 Thessalonicenzen 2:13, de eerste geïnspireerde brief die hij schreef: “Daarom danken ook wij God zonder ophouden dat u, toen u van ons het gepredikte Woord van God hebt ontvangen, het ook aangenomen hebt, niet als een mensenwoord, maar (zoals het werkelijk is) als Gods Woord, dat ook werkzaam is in u die gelooft”. Hij zegt het nog specifiek en beslist in 1 Korinthiërs 2:12-13, waar hij zegt: “En wij hebben niet ontvangen de geest van de wereld, maar de Geest Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen die ons door God genadig geschonken zijn. Van die dingen spreken wij ook, niet met woorden die de menselijke wijsheid ons leert, maar met woorden die de Heilige Geest ons leert, om geestelijke dingen met geestelijke dingen te vergelijken”. Hier beweert Paulus absolute inerrantie voor zijn leer; hij beweert dat ze van goddelijke oorsprong is en de woorden door God geleerd zijn. Kijkend naar de oudtestamentische Schriften zegt Paulus, in 2 Timotheüs 3:16-17: “Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust”. En andermaal in Romeinen 3:1-2: “Wat heeft de Jood dan voor op anderen? Of wat is het voordeel van het besneden zijn? Veel, in alle opzichten. Want in de eerste plaats zijn hun de woorden van God toevertrouwd”.

Deze leer van de goddelijke oorsprong en absolute betrouwbaarheid van de Bijbel is fundamenteel; in zekere zin meer fundamenteel dan enige andere doctrine. Als een mens hier dwaalt, is het vrij zeker dat hij ook op andere punten mettertijd zal dwalen. Als een mens hier absoluut gezond is, dan is het erg waarschijnlijk dat hij op andere punten gezond zal zijn of worden in de loop van de tijd. Hier ligt altijd de Satan zijn hoofdpunt van de aanval. In Eden bedroog Satan Eva door eerst bij haar twijfel te zaaien over Gods Woord, en haar zwichten op dit punt leidde tot de hele verschrikkelijke tragedie die daarop volgde. In zijn aanval op onze Heer in de wildernis was daar de duivel zijn eerste punt. Hij benaderde de Heer met een “als” (of “indien”). God had gezegd: “Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!” (Mattheüs 3:17); Satan zei: “Als U Gods Zoon bent”, enz. (Mattheüs 4:3). Onze Heer Zelf vertelt ons in Lukas 8:12 dat wanneer het zaad van Gods Woord gezaaid is in het hart van een mens, opdat het geaccepteerd mocht worden en hem dus redden kan, dan de duivel komt: “maar daarna komt de duivel en neemt het Woord uit hun hart weg, opdat zij niet geloven en zalig worden”. De duivel weet dat er een reddende kracht is in het Woord van God, in de woorden die de Bijbel bevat; daarom is het zijn constante en persistente bedoeling om op een of andere manier Gods Woord uit ’s mensen hart te krijgen, om op een of andere wijze mensen ertoe te leiden Gods Woord in diskrediet te brengen. Dit is de ware bedoeling van de “hogere kritiek”. Het is niet de *bewuste* bedoeling van alle hogere critici, maar het is de bedoeling van de duivel die achter hen zit en die hen tot zijn onbewuste maar erg effectieve dienaren maakt. Dit is ook het doel van het ongeloof in al zijn vormen. Het is het doel van de zogenaamde “Nieuwe Theologie”. Het is allemaal gebouwd op het niet nemen van Gods Woord in wat het werkelijk zegt. Het ware evangelie is het evangelie dat strikt geleerd wordt in de Bijbel.

[De Bijbel is Gods Woord: <http://www.verhoevenmarc.be/#Bijbel>]

2. De Godheid van Jezus Christus

Het tweede fundamentele en kardinale punt in het evangelie dat Paulus predikte, het tweede van de absoluut essentiële doctrines van het christelijke geloof, is de **leer van de ware en volle Goddelijkheid van Jezus Christus**. Elk evangelie dat Jezus van Nazareth enigszins minder stelt dan God in het vlees, enigszins minder dan een persoon die alle attributen van God bezit, enigszins minder dan een persoon die de aanbidding van engelen, mensen en alle geschapen wezens waardig is, is een ander evangelie dan het evangelie dat Paulus predikte en het is een vals evangelie dat geen recht heeft om de term “christelijk” te dragen. De leer van de absolute Godheid van Christus wordt niet enkel gevonden in de specifieke verklaringen in de geschriften van Paulus maar is overal geïmpliceerd. We kunnen hier niet in detail treden maar Paulus zegt van Jezus Christus:

“Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was, 6 Die, hoewel Hij in de gestalte van God was, het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, 7 maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. 8 En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood. 9 Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een

Naam geschonken boven alle naam, 10 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, 11 en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader” (Filippenzen 2:5-11).

In Kolossenzen 2:9 zegt hij: “Want in Hem [dat is: in Jezus Christus] woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk”.

In Romeinen 9:5 zegt hij van Jezus: “Die God is, boven alles, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen!”

De Jezus Christus, de Redder, van het evangelie dat Paulus predikte is een Persoon die absoluut Goddelijk is. Het is waar dat Hij God was, gemanifesteerd in het vlees, een God die Zichzelf verneerde en de gedaante aannam van een mens, maar Hij hield niet op God te zijn. Jezus Christus vroeg dat alle mensen Hem zouden eren “zoals zij de Vader eren” (Johannes 5:22-23). Hij zei dat hij die Hem gezien had, evenzo de Vader had gezien (Johannes 14:9). Hij vroeg dat Zijn discipelen in Hem zouden geloven zoals zij geloofden in de Vader (Johannes 14:1). Toen Thomas aan Zijn voeten neerviel en zei “Mijn Heer en mijn God”, accepteerde Hij deze toerekening van Goddelijkheid (Johannes 20:28-29). Elk evangelie dat voor ons een Redder presenteert Die enigszins minder is dan God, of enige andere persoon dan Jezus van Nazareth als goddelijke Redder, is een ander evangelie dan dat wat Paulus predikte, een ander evangelie dan het ene ware Evangelie. Het behoort bij een ander systeem van doctrine dan de christelijke doctrine. Zowel de doctrine over de goddelijkheid van de Heer Jezus Christus als de doctrine van de goddelijke oorsprong en absolute betrouwbaarheid van de Bijbel impliceren de doctrine van de maagdelijke geboorte van onze Heer. Men kan de maagdelijke geboorte niet in diskrediet brengen zonder de Bijbel in diskrediet te brengen, en men kan de maagdelijke geboorte niet ontkennen zonder Zijn Goddelijkheid weg te drukken, zodat geloof in de maagdelijke geboorte absoluut essentieel is voor een waar christelijk geloof.

[Jezus Christus is God: <http://www.verhoevenmarc.be/drieenheid.htm>]

3. Plaatsvervangende verzoening

De derde essentiële doctrine van het christelijke geloof is dat **Jezus Christus stierf op Golgotha als een vertegenwoordiger, als een plaatsvervanger, voor zondige mensen en dat er kwijtschelding is van zonden voor berouwvolle en gelovige mensen enkel op de grond van Zijn vergoten bloed**. In de zorgvuldige definitie die Paulus zelf geeft in 1 Korinthiërs 15:1-4 over het evangelie dat hij predikt, zegt hij: “Verder maak ik u bekend, broeders, het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat u ook aangenomen hebt, waarin u ook staat, ... dat Christus gestorven is voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften”. Hij zegt opnieuw in Galaten 3:13: “Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: *Vervloekt is ieder die aan een hout hangt*”. En in 2 Korinthiërs 5:21 zegt hij: “Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem”. En in Romeinen 5:10: “Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, hoeveel te meer zullen wij behouden worden door Zijn leven, omdat wij verzoend zijn”.

Wij hebben eigenlijk niet zoveel citaten nodig. Er kan geen twijfel over bestaan dat het evangelie dat Paulus predikte erin bestond dat Jezus Christus stierf als een plaatsvervanger voor ons zondaars, en dat het op de grond is van Zijn verzoenende dood, op grond van het vergieten van Zijn bloed, en op deze grond alleen, dat er vergiffenis en redding is voor ons. Jezus Christus is, volgens Paulus' leer, ons Pascha[lam]. Zoals hij het stelt in 1 Korinthiërs 5:7: “want ook ons Paaslam² is voor ons geslacht: Christus”, dit wil zeggen: het is op de grond van Zijn uitgestorte bloed dat God *voorbijgaat*³ aan de zonde en dat Hij diegenen spaart die in Hem geloven. Elk evangelie die de leer *weglaat* dat Jezus Christus' dood in de volste betekenis plaatsvervangend was, dat Hij een rechtvaardige was die verdiende te leven, stierf in de plaats van ons schuldige zondaars die het verdienen te ster-

² Grieks *pascha*.

³ Het Griekse “Pascha” in het Nieuwe Testament wordt in de KJV “Passover” – overslaan/voorbijgaan – genoemd. Dit is ook de ware betekenis van het woord “Pascha”: “(Let op: Spelling van 1858) voorbijgang, verschooning, sparing; de naam van het Joodsche offerfeest, ter gedachtenis van de verschooning der Israëliters, in Egypte, en van hunnen uittogt uit dit land. <http://www.encyclo.nl/begrip/Pascha>.”

ven, is een radicaal ander evangelie dan dat wat Paulus predikte, en is uitermate onchristelijk, grondig ongezond en onwaar, en zal leiden tot de verdoemenis van ieder die het accepteert; en hij die dat predikt, verdient het niet aanhoord of begroet te worden, want zo iemand is “vervloekt” (Grieks *anathema*; 2 Johannes 10, 11; Galaten 1:8, 9). Deze doctrine van het plaatsvervangende karakter van Christus’ dood, impliceert uiteraard dat alle mensen zondaars en hopeloos verloren zijn en dat zij enkel kunnen gered worden door de verzoenende dood van Hem die zowel God als mens in één Persoon was.

[Jezus Christus Plaatsvervanger: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Christus-Plaatsvervanger.pdf>]

4. Letterlijke opstanding

Het vierde essentiële en kardinale punt in het evangelie dat Paulus predikte is de doctrine van de **letterlijke opstanding van het lichaam van onze Heer Jezus Christus na Zijn dood door kruisiging op het kruis van Golgotha**. Hierboven, werd reeds een passage gegeven waarin Paulus een zorgvuldige definitie gaf van het evangelie dat hij predikte (1 Korinthiërs 15:1-4): “Verder maak ik u bekend, broeders, het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat u ook aangenomen hebt, waarin u ook staat, waardoor u ook zalig wordt, als u eraan vasthoudt zoals ik het u verkondigd heb, tenzij dat u tevergeefs geloofd hebt. Want ik heb u ten eerste overgeleverd wat ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften, en dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is op de derde dag, overeenkomstig de Schriften”

Hier zegt Paulus wat de twee centrale punten zijn van zijn evangelie: ten eerste, de verzoenende dood van Jezus Christus, en ten tweede, de letterlijke opstanding uit de doden van dat lichaam dat begraven was. Er is vandaag geen punt in de christelijke leer dat Satan krachtadiger en hardnekkiger aanvalt dan de letterlijke opstanding van Jezus Christus uit de doden. Velen, zeer velen, zelfs in veronderstelde orthodoxe preekgestoelten, ontkennen de letterlijke opstanding van het lichaam van Jezus Christus, of stellen die in vraag. Zij zeggen dat zij “geloven in de opstanding van Jezus Christus”, maar vaak, als u hen van nabij vraagt wat zij werkelijk geloven, dan hebben ze het over de opstanding van Zijn Geest. Maar zo’n opstanding was het niet die Paulus leerde; inderdaad, dat zou helemaal geen opstanding zijn. Datgene wat opstond moet datgene zijn dat neergelegd werd (in het graf); en het was het lichaam van Jezus dat neergelegd werd, niet Zijn Geest. Het was het lichaam van Jezus dat opgewekt werd. Paulus wijdt het hele hoofdstuk vijftien van 1 Korinthiërs aan het staan op de waarheid van de opstanding van het lichaam van Jezus. Zo fundamenteel en zo kardinaal was de waarheid van deze opstanding in de gedachten van Paulus, dat hij zei: “En als Christus niet is opgewekt, dan is onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof” (1 Korinthiërs 15:14).

Neem de opstanding van Jezus Christus weg, en we houden geen Christendom over. De opstanding van Jezus Christus omvat alles wat essentieel is voor het Christendom. De ene grote waarheid waarvoor de apostelen, niet enkel Paulus, constant de klokken luidden was de waarheid van de opstanding uit de doden van Jezus Christus. Lees hun sermoenen, opgetekend in de Handelingen van de Apostelen, en u zal zien dat ieder van hen, van Petrus’ sermoen op de dag van Pinksteren, zij zich centreren op de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Bij mijn recent bezoek aan China en Japan ondervond ik dat sommigen als zendelingen werden uitgestuurd die niet geloven in de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Wat een dwaasheid! Als Christus niet opstond uit de doden dan is onze prediking zonder inhoud⁴. Waarom zendelingen naar China sturen met een evangelie waaruit het hart werd uitgesneden?!

[Christus’ opstanding: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/opstanding-Christus-lichamelijk.pdf>]

5. Rechtvaardiging door geloof

De vijfde absoluut essentiële doctrine van het christelijke geloof is de **rechtvaardiging door geloof**, dat wil zeggen: de leer dat wij gerechtvaardigd werden voor God, niet op grond van iets dat wij ooit gedaan hebben of kunnen doen maar op grond van wat Jezus Christus deed op het kruis en

⁴ “En als Christus niet is opgewekt, dan is onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof” (1 Korinthiërs 15:14).

met als enige voorwaarde het geloof in Jezus Christus. Deze doctrine van rechtvaardiging door geloof “los van werken der wet” is het ene centrale onderwerp van haast de hele Brief van Paulus aan de Romeinen en de hele Brief aan de Galaten. In zijn preken en brieven komt Paulus daar telkens weer op terug. In Romeinen 3 is er een opmerkelijke weergave van:

“Wij weten nu dat alles wat de wet zegt, zij dat spreekt tot hen die onder de wet zijn, opdat elke mond gestopt wordt en de hele wereld doemwaardig wordt voor God. 20 Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de wet is immers kennis van zonde. 21 Maar nu is zonder de wet gerechtigheid van God geopenbaard, waarvan door de wet en de profeten is getuigd: 22 namelijk gerechtigheid van God door het geloof in Jezus Christus, tot allen en over allen die geloven, want er is geen onderscheid. 23 Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God, 24 en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus. 25 Hem heeft God openlijk aangewezen als middel tot verzoening, door het geloof in Zijn bloed. Dit was om Zijn gerechtigheid te bewijzen vanwege het voorbij laten gaan van de zonden die eertijds hadden plaatsgevonden onder de verdraagzaamheid van God. 26 Hij deed dit om Zijn rechtvaardigheid te bewijzen nu in deze tijd, zodat Hijzelf rechtvaardig is én rechtvaardigt diegene die uit het geloof in Jezus is” (Romeinen 3:19-26).

En andermaal in het volgende hoofdstuk: “Bij hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid” (Romeinen 4:5). In zijn sermoen te Antiochië in Pisidië, in het 13de hoofdstuk van Handelingen, zegt Paulus: “dat ieder die gelooft, door Hem [= Jezus Christus] gerechtvaardigd wordt van alles ...” (vs. 39).

Deze doctrine – dat mensen die zondaars en goddeloos waren worden gerechtvaardigd op de enige grond van het vergoten bloed van Christus en de enige voorwaarde van geloof in de Heer Jezus Christus – is een van de meest onderscheiden en vitale punten in het evangelie van Paulus. Elk evangelie dat dit weglaat, of enigszins verdraait of verduistert, is een ander evangelie dan wat Paulus predikte en mag niet de naam dragen van Christelijk Evangelie. Deze doctrine van rechtvaardiging door geloof staat radicaal in oppositie met de populaire moderne doctrine van “redding door goede hoedanigheid”⁵. Een heilige hoedanigheid is niet de grond waarop wij worden gered maar het is het *resultaat* van ons gered zijn: “en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus” (Romeinen 3:24). Deze doctrine van rechtvaardiging door geloof, zoals we hebben gezien in bovenstaande passage van Romeinen 3:19-26, omvat ook de universaliteit van de menselijke zondigheid en veroordeling. Ze omvat de uiterste verlorenheid en hopeloze toestand van de mens zonder de verzoenende dood van Jezus Christus. Al die moderne doctrines die de schuld en uiterste verlorenheid van de mens zoeken te minimaliseren, en die spreken over de essentiële goddelijkheid van de mens, zijn uitermate onchristelijk.

[Rechtvaardiging door geloof: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/doopHeiligeGeest.pdf>]

6. Wedergeboorte

De zesde absolute en essentiële doctrine is **de doctrine van de wedergeboorte van mensen die dood waren in hun overtredingen, door de kracht van de Heilige Geest**. We zien dat Paulus altijd weer opnieuw deze leer onderstreept. Bijvoorbeeld in Efeziërs 2:1-5:

“Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden, 2 waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig het tijdperk van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid, 3 onder wie ook wij allen voorheen verkeerden, in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en wij waren van nature kinderen des toorns, evenals de anderen. 4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, 5 ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt – uit genade bent u zalig geworden”.

⁵ Engels “Salvation by character”. Dit concept van redding is het idee dat u zichzelf redt wanneer u een goed leven leidt, een leven dat gevuld is met dankbaarheid, vriendelijkheid, eerlijkheid, redelijkheid, rechtvaardigheid, empathie, enz.

In deze passage, zowel als in vele andere, schildert Paulus de mens – zonder de transformatie door de Heilige Geest – af als moreel en geestelijk dood, hopeloos onder de macht van de inwonende zonde; maar hij toont ook God Die mensen, die geloven in Jezus Christus, transformeert. Dat de Heilige Geest Degene is waardoor God dit transformatiewerk doet benadrukt Paulus hier niet, maar hij doet dat op vele andere plaatsen, zoals in Galaten 5:16-23:

“Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen. 17 Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen. 18 Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet. 19 Het is bekend wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid, 20 afgoderij, toverij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woede-uitbarstingen, egoïsme, onenigheid, afwijkingen in de leer, 21 jaloesheid, moord, dronkenschap, zwelgpacten, en dergelijke; waarvan ik u voorzegg, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven. 22 De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. 23 Daartegen richt de wet zich niet”.

De doctrine, zo gewoon vandaag de dag, dat de mens in essentie goed is, en dat alles wat hij nodig heeft opleiding en een geestelijke cultuur is, is een ander evangelie dan wat Paulus predikte. Paulus' doctrine bestond erin, buiten twijfel, dat de mens zich van nature in een staat van morele en geestelijke dood bevindt, en dat, voordat er een geestelijke cultuur kan zijn, hij moet opgewekt worden uit de doden door de kracht van de Heilige Geest, dus dat wedergeboorte – een complete inwendige transformatie van gedachten, gevoelens en de wil – aan opleiding *vooraf* moet gaan. Deze doctrine van Paulus is niet de overheersende doctrine in onze huidige dag, maar het is niet enkel de doctrine van Paulus en van Jezus Christus, maar het is ook de enige doctrine die in overeenstemming is met de feiten betreffende de mens zoals hij werkelijk vandaag bestaat. De mens vandaag – op zijn best, voordat hij wedergeboren is – is exact zoals Paulus hem voorstelt. Hij is essentieel zelfzuchtig en, daarom, essentieel duivels. Maar dank God, terwijl de mens zich van nature in een hopeloze toestand bevindt, kan door genade de mens “deel krijgen aan de Goddelijke natuur” (2 Petrus 1:4). Hij kan “vernieuwd worden tot kennis, overeenkomstig het beeld van Hem Die hem geschapen heeft” (Kolossenzen 3:10). Hij kan opnieuw geschapen worden: “en u bekleedt met de nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is, in ware rechtvaardigheid en heiligheid” (Efeziërs 4:24); of zoals Paulus zegt in Titus 3:5-6: “niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan zouden hebben, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest. Die heeft Hij in rijke mate over ons uitgegoten door Jezus Christus, onze Zaligmaker”.

[De nieuwe geboorte uitgelegd: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/nieuweGeboorte.pdf>]

7. Eeuwige straf

De zevende absolute en essentiële doctrine van het christelijke geloof is dat **allen die Christus aannemen kinderen van God en erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Christus zullen worden, en allen die Christus afwijzen zijn eeuwig verloren en zullen eeuwig bewuste pijn ondergaan**. Het eerste deel van deze doctrine vinden we bijvoorbeeld in Galaten 3:26: “Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus”; en in 2 Korinthiërs 5:17: “Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden”; en in Romeinen 8:16-17: “De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden”.

En in 1 Korinthiërs 15:51-57: “Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, 52 in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden. 53 Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijke bekleden. 54 En wanneer dit vergankelijke zich met onvergankelijkheid bekleed zal hebben, en dit sterfelijke zich met onsterfelijk-

heid bekleed zal hebben, dan zal het woord geschieden dat geschreven staat: De dood is verslonden tot overwinning. 55 Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning? 56 De prikkel nu van de dood is de zonde, en de kracht van de zonde is de wet. 57 Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus”.

En 1 Thessalonicenzen 4:16-17: “Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn” (zie ook Filippenzen 1:23 en 2 Korinthiërs 5:1-8).

Het tweede deel van deze doctrine, het deel over de verdoemenis van dezen die weigeren hun geloof in Jezus Christus te stellen, wordt gevonden in 2 Thessalonicenzen 1:7-9: “en aan u die verdrukt wordt, samen met ons verlichting te geven bij de openbaring van de Heere Jezus vanuit de hemel met de engelen van Zijn kracht, wanneer Hij met vlammend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn. Zij zullen als straf het **eeuwig verderf** ondergaan, weg van het aangezicht van de Heere en van de heerlijkheid van Zijn macht”.

Wat “verderf” betekent, zoals gebruikt in de Bijbel – dat het niet een ophouden van bestaan betekent, maar een bewust lijden – is evident door vergelijking van Openbaring 17:8-11 met Openbaring 19:20 en 20:10. Dat Paulus dit lijden niet als annihilatie (ophouden te bestaan) beschouwde, maar wel degelijk een bewust bestaan, is ook duidelijk in Romeinen 2:8-9: “Hun echter die twistziek zijn en ongehoorzaam aan de waarheid, maar gehoorzaam aan de ongerechtigheid, zal gramschap en toorn vergolden worden. Verdrukking en benauwdheid zullen komen over de ziel van ieder mens die het kwade teweegbrengt, eerst over de Jood, en ook over de Griek”. Dat dit Paulus gedachte was wordt verder bevestigd door het vers dat daarop volgt: “maar heerlijkheid en eer en vrede over ieder die het goede werkt, eerst over de Jood, en ook over de Griek” (vs. 10).

Er is geen doctrine in de Bijbel waartegen het natuurlijke hart zo rebels is en waar zelfs gelovigen zo voor terugdeinzen, totdat ze een juiste opvatting hebben verkregen van de verschrikkelijkheid van de zonde en de oneindige heiligheid van God, en de ontzaglijkheid van de schuld van dezen die Hem persistent afwijzen, dan het bewuste, eindeloze lijden van hen die persistent Jezus Christus afwijzen. Maar dit is de leer van de Bijbel, en het is een absolute, essentiële doctrine van het christelijke geloof. En mensen die hiervan afdwalen gaan gewoonlijk door met af te dwalen op andere punten, en worden ertoe geleid – haast noodzakelijkerwijs – tot de afwijzing van de goddelijke oorsprong en absolute betrouwbaarheid van de Schrift; en als een mens op dat punt aankomt staat hij open voor elke dwaling die de duivel op slinkse wijze wil binnenleiden.

[Eeuwige straf: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/eeuwige-straf-in-de-hel.pdf>]

Lees verder:

1. De Bijbel is Gods Woord: <http://www.verhoevenmarc.be/#Bijbel>
2. Jezus Christus is God: <http://www.verhoevenmarc.be/drieenheid.htm>
3. Jezus Christus Plaatsvervanger: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Christus-Plaatsvervanger.pdf>
4. Christus' opstanding: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/opstanding-Christus-lichamelijk.pdf>
5. Rechtvaardiging door geloof: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/doorGeloof.pdf>
6. De nieuwe geboorte uitgelegd: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/nieuweGeboorte.pdf>
7. Eeuwige straf: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/eeuwige-straf-in-de-hel.pdf>